

Sygn. akt V CZ 142/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Uzdrowiska K. S.A. - Grupa P. z siedzibą
w P.

przeciwko P. K. i F. P. sp. z o.o. w W.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 września 2013 r.,

zażalenia strony pozwanej F. P. sp. z o.o. na postanowienie

Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 21 maja 2012 r.,

I. oddała zażalenie,

**II. zasądza od F. P. sp. z o.o. na rzecz Zespołu Uzdrowisk K.
S.A. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Ś. zobowiązał
pозwanego P. K. do zamieszczenia w czasopiśmie oraz na stronie internetowej [...] w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia oznaczonej treści (punkt 1), upoważnił stronę powodową do zamieszczenia na koszt pozwanego P. K. oświadczenia, o którym mowa w pkt 1 (punkt 2), zobowiązał P. K.

do usunięcia artykułu „[...]” z zawartości numeru „[...]” 6/2008 dostępnego w archiwum internetowym, a także znajdujących się w dyspozycji redakcji oraz do nie przesyłania artykułu osobom trzecim (punkt 3), zobowiązał pozwaną F. P. sp. z o.o. do zamieszczenia w czasopiśmie „[...]” i na stronie internetowej [...] w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia oznaczonej treści (punkt 4), upoważnił stronę powodową do zamieszczenia na koszt pozwanej F. P. sp. z o.o. oświadczenia, o którym mowa w pkt 4 (punkt 5), zobowiązał F.P. sp. z o.o. do usunięcia artykułu „[...]” z zawartości numeru „[...]” 6/2008 dostępnego w archiwum internetowym a także znajdujących się w dyspozycji redakcji oraz do nie przesyłania artykułu osobom trzecim (punkt 6), w pozostałej części powództwo oddalił (punkt 7) oraz orzekł o kosztach postępowania (punkty 8 i 9).

Obaj pozwani od tego wyroku wnieśli apelację, czyniąc to w jednym piśmie procesowym, sporządzonym przez ich wspólnego pełnomocnika, który uiścił opłatę w kwocie 600 zł.

Zarządzeniem z dnia 29 czerwca 2011 r. przewodniczący w Sądzie Apelacyjnym wezwał pełnomocnika pozwanych do uiszczenia brakującej opłaty od apelacji w kwocie 600 zł, pod rygorem jej odrzucenia, które to zarządzenie pełnomocnik pozwanych wykonał w terminie. Następnie, postanowieniem z dnia 16 września 2011 r. Sąd Apelacyjny „odrzucał apelację”. Wskazał, że apelacje, pomimo iż zostały zamieszczone w jednym piśmie procesowym, ze względu na charakter dochodzonych w sprawie roszczeń, stosownie do art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. 2010 r., Nr. 90, poz. 594 ze zm.) podlegały każdej opłacie stałej, w wysokości 600 zł, czyli łącznie 1200 zł. Pismo opłacone zatem opłatą sądową w kwocie 600 zł było pismem wadliwie opłaconym, a z uwagi na jego charakter, podlegało odrzuceniu, przy czym błędne wezwanie pełnomocnika pozwanych o uiszczenie brakującej części opłaty nie miało wpływu na zachowanie ustawowego terminu do dokonania tej czynności.

Na skutek zażalenia pozwanych, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 lutego 2012 r. uchylił postanowienie Sądu Apelacyjnego wskazując, że należało ustalić, która z apelacji została prawidłowo opłacona, co może nastąpić przez

uzyskanie stosowanego wyjaśnienia, po wezwaniu do tego pełnomocnika pozwanych.

Na wezwanie, pełnomocnik pozwanych w piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2012 r. wskazał, że uiszczona w dniu 1 czerwca 2011 r. opłata od apelacji jest opłatą od apelacji P. K.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego F. P. sp. z o.o. (pkt 1) i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2, 3).

W zażaleniu na to postanowienie, w części odrzucającej apelację, pozwana F. P. sp. z o.o., zarzucając naruszenie art. 373 w związku z art. 370 i art. 130² § 3 k.p.c., domagała się uchylecia postanowienia w zaskarżonej części i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacje w sprawie wnieśli obaj pozwani. Opłata od każdej apelacji wynosiła 600 zł, razem 1200 zł, tymczasem opłata została uiszczona tylko w kwocie 600 zł. W piśmie procesowym pełnomocnika pozwanych z dnia 10 kwietnia 2012 r. zostało sprecyzowane, że uiszczona w terminie kwota 600 zł stanowi opłatę od apelacji P. K. Oznaczało to, że apelacja wniesiona przez pozwaną F. P. sp. z o.o. nie została należycie opłacona i jako taka podlegała odrzuceniu.

Przepis art. 130² § 3 k.p.c., nakazujący sądowi odrzucenie, bez wezwania do uiszczenia opłaty, między innymi apelacji podlegającej opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia, wniesionej przez adwokata lub radcę prawnego, stracił moc z dniem 1 lipca 2009 r. w wyniku wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy, jej przepisy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie. Oznacza to, że do postępowań wszczętych przed tą datą, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Postępowanie apelacyjne, w rozumieniu powołanego art. 8 ust.1, nie jest postępowaniem wszczętym po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej,

wniesienie apelacji nie wszczyna bowiem nowego postępowania w danej sprawie, lecz jedynie w danej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 grudnia 2009 r., II PZ 22/09, niepubl.; z dnia 15 stycznia 2010 r., I CZ 100/09, niepubl.; z dnia 22 kwietnia 2010 r., V CZ 26/10, niepubl.; z dnia 21 lutego 2013 r., I CZ 6/13, niepubl.).

Zważywszy, że niniejsza sprawa została wszczęta przed dniem 1 lipca 2009 r., wbrew odmiennemu zapatrywaniu strony skarżącej, jakkolwiek art. 130² § 3 k.p.c. został uchylony, to jednak w przypadkach, w których znajduje on zastosowanie (przewidzianych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r.), środki odwoławcze wnoszone przez pełnomocników a nieopłacone należycie podlegają odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., II PZ 16/09, niepubl.; z dnia 10 grudnia 2009 r., III CZ 59/09, niepubl.; z dnia 20 lipca 2012 r., II CZ 51/12, niepubl.; z dnia 21 lutego 2013 r., I CZ 6/13, niepubl.). Bez znaczenia było zatem zarówno wezwanie pełnomocnika skarżącej do uiszczenia brakującej opłaty od apelacji, jak i wykonanie powyższego zarządzenia w terminie. Błędne czynności procesowe sądu nie niweczą bowiem skutków regulowanych przepisami ustawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2013 r., V CZ 146/12, niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

db